બનામે ખુદા.

પારસી બ્રિટાનીયા નાટક મંડળી.

ફેરફાર સાથે અસલી

હાર-જીત.

પરથી ઉપજાવી કાઢેલા ખેલમાં ગવાતા ગાયનો.

આવૃતી પહેલી

કીમંત બે આના

સુરત.

"નારાયણ" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ ઝાંપાપીઠ બજાર સુરત.

બનામે ખુદા ૧૯૭૯

નાટકના પાત્રો.

ઉરદુ નામો		શેકસ્પીયરના નામો
શાહ નાસીર ...	મીસરનો શાહ...	કીંગ લીયર.
સલીમ ...	વજીર	ડયુક ઓફ ગ્લાસ્ટર.
મહેમુદ પાશા ...	સીપાહસાલાર	,, કેન્ટ
આસુફ પાશા ...	શાહનો વડો જમાઇ ...	,, આલ્બની
ખુસરો પાશા ...	શાહનો બીજો જમાઇ . .	,, કાર્નવાલ.
ખલીલ અફન્દી...	લાલારૂખનો ઉમેદવાર ...	,, બરગન્ડી.
હુમાયુ પાશા ...	શાહનો ત્રીજો જમાઈ ...	કીંગ ઓફ ફ્રાન્સ
ઇન્દલીબ...	...વજીરનો વારીસ બેટો ...	એડગર.
સઇયાદ	...વજીરની રાખેલી બઈરીના પેટનો, ...	એડમન્ડ.
ઇનશાઅલ્લાહ ...	મસખરો	ફુલ
મતલબ બેગ ...	રજીયાનો ખુશામદી નોકર ...	આસ્વાલ્ડ
શમશાદ ...	... કાહેરા શહેરનો રંગેલ જવાન...	(વધારાનુ પાત્ર)
જલાલ ...	... કાહેરા શહેરનો બુઢો અમીર ...	(,,)
રજીયા ...	મોટી શાહજાદી	ગોનેરીલ.
સફીયા ...	વચલી શાહજાદી	રીગન.
લાલારૂખ...	નાની શાહજાદી	કારડેલીયા.
શકીલા ...	ઇનશાહઅલ્લાહની પરણેતર ...	(વધારાનુ પાત્ર)
સનોબર ...	જલાલની ભત્રીજી	(,,)
અજુબા ...	શકીલાનીમા ... —	(,,)

એ વતરેગે ડાકટર, હકીમ, પોલીસ, ઇન્સપેકટર, હોટલવાલો ખીદમતગારો, સીપાહો વીગેરે.

મુકામ મીસર, શહેર કાહેરા, તથા અલેક ઝાંડ્રીયા

૧૯૭૯

બનામે ખુદા.

હાર—જીત.

એહના ટુંક સાર.

બાબ પહેલો.

પરદા પહેલો—ખુશામદને ચાહનારો, જરાક જેટલી વાતપરથી ગુસ્સામાં દીવાનો બની જઇ ઓરતું દોર કરનારો પણ દીલનો સાફ અને ભોળો એવો મીસર દેશનો શાહ નાસીર, જવાન ગાદીવારસ હકદાર બેટાની ઉમેદમાં નાસી પાસ થઈ પોતાની ત્રણે દીકરીઓની લાયક નરો સાથે શાદી કરીઆપવા અને તેજ વખતે પોતાની સલતનત ત્રણે દીકરીઓને સરખે ભાગે વેંહચી આપવા દરબાર ભરાવેછે. દરબારમાં પોતાનો ઇરાદો જાહેર કરેછે. સલતનત વેહેંચણીનો સવાલ એક બાબદપર આવીને અટકેછે. તે એજ કે જે દીકરી શાહ તરફ બોલીને વધારે પ્યાર બતાવશે તેને સલતનતમાં વધારે મોટો ભાગ મલશે. આપ મતલબથી ખુશામદ ખોરી શાહ નાસીરની મોટી બેદીકરીઓ રજીયા અને સફીયા મોટા મોટા બોલોમાં ખુશામદથી ભરપુર તારીફ કરી શાહને રીઝવેછે. શાહ તેબધું ખરૂં સમજેછે જયારે ત્રીજી દીકરીને પુછતાં તે બાપડી નેકીને ચાહનારી રાસ્તીથી વરતનારી, રાંક ખવાસની છોકરી, બાપ તરફ જેટલી હદનો પ્યાર હોય તેટલુંજ બતાવે છે. શાહ તેની ઊપર ખફા થાય છે; તેણીને દેશબદર કરે છે- તેણીની તરફથી મહેમુદ સીપેહસાલાર શાહને વાજબી દલીલથી કાયલ કરવા જાય છે, ગુસ્સામાં આંધળો બનેલો શાહ તેને પણ સલતનતમાંથી હાંકી કાઢે છે. લાચાર થઇ પડેલી ત્રીજી છોકરી લાલારૂખ તાતારનો શાહ ફક્ત તેની રાસ્તબાજીપર આશક પડી તેણીને પોતાને ત્યાં લઇ જાયછે.

પરદા બીજો.—વજીર સલીમનો બગીચો.— રાખેલી બાઇરીને પેટે અવતરેલો વજીર સલીમનો હરામી છોકરો સઇયાદ, વજીરના હકદાર બેટા ઇન્દલી

બને ઘેરમાંથી હાંકી કાઢવાની યુક્તી રચે છે અને ભોલા વજીરને બેહકાવી ફક્ત વજીરની કુલ જાયદાદ મેલવવા માટે ઈન્દ્લોબને હાંકી કઢાવી પોતે પોતની તરકીબમાં ફાવે છે.

પરદો ત્રીજો.—રજીયાનો શાહી મહેલ.—જે છોકરીને બુઢા બાપે પોતાની સલતનત આપીને હુકુમત ચલાવતી મલેકા બનાવી તે છોકરી રજીઆ પોતાના બુઢા બાપ તરફ ફેરાવન બની ફક્ત એકલે હાથે રાજ ચલાવવા તેને ઘરમાંથી હાંકી કાઢે છે.

પરદો ચોથો.—ઇનશાઅલ્લાહનુ મકાન. શાહ નાસીરના મશકેરા ઈનશા અલ્લાહની ભવીષયમાં થનારી મોહરદાર નામે શકીલા પોતાની બુઢી બીમાર માદર અજુબા સાથે હવા ખાવા ઈસકન્દરીયાના હોટેલમાં જવાની તઇયારી કરતી દેખાય છે. તે અરસામાં શકીલાની એક સહી પોતાના બીમાર બુઢા કાકા સાથે હોટેલમાં જવાની ગોઢવણ કરવા શકીલા પાસે આવેછે. તે દરમ્યાન શકીલાનો એક દુરનો ખેશી શમદાદ મલવા આવે છે. તે શનોબરપર આશક પડેછે. સનોબરને મેલાવવાની કોશેષ કરવા પોતાની ખેશી શકીલાને સમજાવેછે, અને તે તેની સાથે હોટેલમાં જવાની તઇયારી કરેછે. એ વાતચીત દરમ્યાન અચાનક ઇનશાઅલ્લાહ ત્યાં આવી લાગેછે, સમશાદને પોતાનીબઈ-રી સાથે પ્યાર ભરી વાતચીત કરતાં જોઇ વેહેમાય છે. છેવટે વેહેમાયલો ઇનશાઅલ્લાહ તેઓની પછ્વાડે હોટેલમાં છુપા લેબાસમાં જવાની તઇયારી કરેછે.

પરદો પાંચમો.—સફીયા શાહજાદીનો મેહેલ.—બુઢો શાહ નાસીર બીજી છોકરી આગલ રેહેવા જાય છે તે પણ પોતાની બેહેન પ્રમાણે તેને પોતાને ત્યાંથી હાંકી કાઢે છે.

બાબ પહેલો ખતમ.

બાબ બીજો.

પરદો પેહેલો.—સરીયા શાહજાદીનો બગીચો.— નીરાધાર થયલા શાહને મદદ કરવાની મસલેહત, શાહનો વજીર સલીમ તથા એક વખતનો હાંકી કાઢેલો સીપેહસાલાર, પણ હમણા શાહની નોકરીમાં નામ બદલાઇને રહેલો

વપ્રયોગ કરે છે. અને શાહને તેની મરજીથી નાની છોકરી આગલ મોકલી દેવાની ગોઠવણ કરે છે વજીરનો હરામી છોકરો તે બધી વાત સાંભળી લઈ બન્ને ધાતકી શાહજાદીઓને તે વાતની ખબર કરવા જાય છે, કે જેથી પોતાના બાપ વજીર સલીમની જગા પોતાને મલે અને તેની કુલ જાયદાદાનો તે માલેક થાય.

પરદો બીજો.—બરફવાલા પહાડોનું જંગલ.-હાડમાર થયલો શાહ તમામ મનુષ્ય જાતપર નફરત જતાવી જંગલમાં વસવાટ કરતો દાખલ થાય છે. ત્યાં પોતાના બાપની બીકથી વજીરજાદો ઈન્દલીબ તેજ જંગલમાં વસવાટ કરતો મલે છે,પડેલી આફતોથી શાહ દીવાનો બને છે. વજીર તેને ત્યાંથી નાની શાહજાદી લાલારૂખ આગળ મોકલાવી દે છે. ઇન્દલીબ પોતાના બાપને ઓળખે છે પણ વજીર પોતાના દીકરાને ઓલખતો નથી છેવટે તેઓ પોવ પોતાને મુકામે જાય છે.

પરદો ત્રીજો.—શાહજાદી સરીયાનો મેહેલ.-શાહની મોટી છોકરી રજીયા પોતાના ખાવીન્દપર પ્યાર ન હોવાને લીધે સઈયાદ સાથે છુપી મહબ્બત કરે છે. તેઓ એક બીજાને ચાહતાં શીખે છે. ત્યારબાદ બીજી શાહજાદી સરીયા પોતાના ખાવીન્દ સાથે ત્યાં આવી લાગતા વજીરજાદો સઈયાદ પોતાન. બાપની ચુગલી કરે છે કે વજીર સલીમે, શાહને લાલારૂખ આગલ પોંહચાડવામાં મદદ કીધી છે. બન્ને શાહજાદીઓ અને ખુસરો પાશા વજીરને પકડી મંગાવે છે, અને તેની નમકહરામી માટે આંખ ફોડી આંધળો બનાવે છે. જેમ કરવા જતાં ખુસરો તેના એક નોકરને હાથે મ.યો જાય છે.શાહજાદી સરીયાં બેવા થાય છે.

પરદો ચોથો.—ઇસકન્દરીયાનું હોટેલ-શકીલા આજુબા તેમજ શમશાદ સનોબર વીગેરે આવા લાગેછે. તે દરમીયાન ઇનશાઅલ્લાહ પણ છુપા લેબાસમાં આવી લાગેછે, અને પોતાનુ નામ બદલીને મામ.હે. ઈબરાહીમ રાખે છે. એતેફાક એવો બને છે. કે હોટેલમાં રહેતા એક ડાકટરને ચોકસ ડાકટર તરફથી ખબર મલે છે, કે " હું તમો તરફ એક ગાંડા માણસને ટ્રીટમેન્ટ માટે મોકલી આપું છું કે જેનું નામ મીમ. હે.ઇબરાહીમ છે તેને સંભાળજો." હોટેલનો ડાકટર ભુલમાં ઇનશાઅલ્લાહને ગાંડો શખ્સ સમજી લે છે બીજી તરફ શકીલાને ઇનશાઅલ્લાહપર પોતાનો ખાવીન્દ

હોવાનો શક જાયછે. ત્યારે શમશાદને એક શરતપર સનોબર સાથે મેળવી આપવાનું વચન આપે છે કે, કોઈપણ તરકીબથી એ નવો આવેલો શખસ કોણ છે તેની તપાસ કર. શમશાદ તેની પાસે જાય છે. નામ જોવા ખાતર તરકીબથી રૂમાલ ચોરે છે, જેપર સનોબરની નજર પડતાં સનોબર શમશાદને ચોર સમજવાની ભુલ કરે છે.

પરદો પાંચમો.—શાહજાદી રજીયા તથા તેનો વર આસુફ વચ્ચે ઝગડો, એક હાથપર આસુફ રજીયા તરફ ધીકકાર બતાવે છે, જ્યારે બીજા હાથપર રજીયા સઇયાદપર પ્યાર દેખાડવે છે.

પરદો છઠો.—લડાઇના મેદાનમાં લાલારુખનો તંબુ—લડાઇના મેદાનપર શાહ નાસીરનો લાલારુખ સાથે મેલાપ થાય છે,

પરદો સાતમો,—જંગલ —ઈન્દલીબ સાથે વજીર સલીમની મુલાકાત ઈન્દલીબ પોતાના બાપને પોતાના આસરામાં રાખે છે, એ અરસામાં પોતાના વરનુ ખુન કરવાં માટે રજીયાએ સઈયાંદપર લખેલું કાગળ લેઈ ખુશામદી નોકર મતલબજોગ પોંહચાડવા જતાં વજીરજાદા ઈન્દલીબના હાથપર માયે જાય છે, કાગળ ઇન્દલીબને મલે છે. જેની ખબર આસુફને ગુમનામથી પુગાડે છે,

પરદો આઠમો—શાહજાદી સફીયાનો મેહેલ—સફીયા સઇયાદની મહોબ્બતમ ચકચુર બને છે તેદરમ્યાન રજીયા અસુફ સાંથે આવે છે બેહેનને પોતાના આશક સાથે પ્યાર કરતાં જોઇ કીનો લેવાનો ઈરાદો કરે છે. બાદ સઉ લડાઇપર જાય છે.

પરદો નવમો.—આલેકઝાંડ્રીયાને કીનારે લઢાઈ—લાલારૂખની હાર, અને રજીયા સફીયાની જીત.

બાબ બીજો ખતમ.

બાબ ત્રીજો

પરદો પહેલો.—હોટલનો એક ભાગ,—વેહેમાયલો દીનશાહ અલ્લાહ પોતાની બઈરીને શમશાદ સાથે વાતચીતમાં રોકાયલી જોઇ ગુસ્સાથી દીવાનો

બની જાય છે; તે દરમીઆન ડાકટર ત્યાં આવી ઈનશાને ગાંડો સમજી તપાસે છે. અને બધા માણસોને તે ગાંડો હોવાની તથા પોતપોતાની સંભાલ લેવાની ચેતવણી આપી જાય છે, ઈનશાઅલ્લાહ ગુસ્સામાં પોતાની બહેરી આગલ ખુલાસો મેલવવા તથા શમશાદને સજા કરવા બાગમાં જાય છે. તેજ વખતે મીમ. હે. ઇબરાહીમ ખરો કોણ છે તેની ખબર કાઢવા સફીલા શમશાદને મોકલાવેછે શમશાદ આવી ઇનશાનું પાકીટ તેનું નામ ઠામ જોવા માટે ખોલવા જતાં ચોરી કરતા ઇનશાના હાથપર પકડાય છે. ઇનશા તેને ચોરીના ગુનાહમાં કેદ કરી પુલીસને બોલાવવા જાય છે.

કેદ પડેલા શમશાદ આગલ સનોબર આવેછે. સનોબર તેને ચોર સમજે છે પણ એ બધું શાને માટે થયું તેનો ખરો ખુલાસો સનોબર જાણી લે છે, ત્યારે તેને છોડી મુકે છે. બીજી તરફથી ઇનશા સીપાઈઓને લઈનો આવે છે, ડાકટર ને સીપાઇ ચોરને પકડવાને બદલે તેનેજ ગાંડો જાણી પાગલખાને લઈ જવા માટે કેદ પકડે છે.

પરદો બીજો.—લડાઇ હારી જતાં સઇયાદના હાથપર લાલારૂખ તથા શાહ નાસીર કેદ પકડાય છે.

પરદો ત્રીજો.—ખોટાં પાગલ ઈનશાઅલ્લાને ખરાં પાગલ તરીક માની હોટેલવાલો અને ડાકટર તેને પાગલખાને લઇ જવાની તઇયારી કરે છે તેટલા ખરો પાગલ આવી લાગતાં બધી ભુલભુલામણીનો ખુલાસો થાયછે.

પરદો ચોથો.—શાહી કેદખાનું.—રજીયા, સફીયા આસુફ અને સઇયાદ શાહી કેદીઓનું ઈનસાફ ચુકવવા જતાં આપસમાં લડી મરેછે. વાત પરથી વાત વધતાં શાહજાદીઓની બદકારસ્થાની તથા સઇયાદની નમકહરામી જાહેર થાય છે, ત્રણે પોતાનું આવી બનેલું જોઇ આપઘાત કરી મરણ પામે છે. શાહ નાસીર તથા લાલારૂખ ત્યાં આવી લાગે છે. છેવટે બદીની હાર અને નેકીની જીત થતાં ખરી વારસ લાલારૂખ શાહજાદીને સલતનત આપવામાં આવે છે

પરદો પાંચમો.—તાજપોશીની ક્રીયા—લાલારૂખને પોતાને વાજબી હક મલે છે અને આખરે ખોટી ખુશામદખોરી શાહજાદીઓ રજીયા અને સફીયાની હાર થાય છે, અને નેકી અને રાસ્તીની શાહજાદી લાલારૂખની જીત થતાં નાટક ખતમ થાયછે.

બાબ ત્રીજો ખતમ.

બનામે ખુદા

હાર-જીત.

૧

સાબ—કુદરત સુમરત રબ તેરી સારે
ધ્યાન ગ્યાન તેરા રહત દીન રયેના તુહી નીયારે
નીયારે દીલા જાનો સાજકા તોપે વારે
બાહન કે રાજ જગવાલી અમર તેહારો રાજ
પન્નવડા ઠર પવંમ રાજ અપસોપવક નવાજ
જામે કુદ્રત રાની ખાબમેં સુલતાની
તાહારી હુસ્ન જાની બાગાની નુરાની હાં

૨

રશ્મા—હર ચન્દ મર્યે હયે તુ ઇન્સાં સાહે ખાકી
મગર ખુદાથી બન્દા પરસ્ત મરને જાના.

૩

લાલારૂખ.—હોએ સતી જાના જ્યરા પીયા દીલદાર
હોગી સચ્ચી ચાહત પતીકી હમે નારી સુભાવ
ઉસીસે સોહાગ દીલી પ્યાર
અમ્માં બાબા બીરન અ.જી.બેંકા છુટે લગાવ
રહેગા પીયાજ સદા સાથ

૪

લાલારૂખ.—અબ જાના મેહ માના હરમાના તેરા
સોહાના બેગાના દગાના મેરા

અલબેલા અલબેલા દીલબર પ્યારા હાં
આન વાલા શાન વાલા આલા
દીલ ભરીયાં હાં કર કર દીલ પર આબી.

૫

આલારૂખ.—મેરે પ્યારે બાબાજી આંખોંકે તારે ન બાબાકો ભુલના
હુકમ માનના, હદ પહેચાનના, બાપીને મત ભુલના.
રજીઆ—સખીયા—બા બા ભિખારી બાબાજી પ્યારી મુંહ બડે ભોલના
રજીઆ—જો હુકમ આપકા
આલારૂખ.—મીઠી બાતેં બોલના
સખીયા.—હમ ધ્યાન આપકા
આલારૂખ.—જાનો દીલસે પુજના

૬

રજીઆ—રાજ સભાના તાજ સજાના
કાજ બઢાના સાજ સોહાના
ચમક દમકતક ઝલક દીખાના
તડક ભડકકર ધડક દીખાના
અગડ બીગડ કર અકડતી જાના
ઝટક પટક સબ ખટક મીટાના
મુલ્કો માલેક હમી હમે મલીક આપકા કામ કુચ્છ નહીં
કબાયમેં હમ રખેં જબને બાપસે કુચ્છ નહરે
ચીકારસે વોહ દીલ બહેલાયેં હમ તુમ રાજ કરેં.

૭

ફરીયાદ—ચંચલ નટખટ આહુત, ઝબાબલ શોર શારારત
હંસી સબટંગ મેરે
ફીતરત ભુરંઆત સમ્પાહત મુજપે હસીના ફીર આશક
શાનો શરબત કી હસ્તી આલવ

૮

ફરીયાદ— મેં વોહ બલા હું ચાહું તો ફુતકો રામ કરદું
ગુલશનમેં ફુલ ફુબીકા જેના હરામ કરદું

૮

મુજમેં કમાલ એહ હુએ ઇમલીકા આગ કરદું
શવતાંસેભી ન હોવે જો મએં વોહ કામ કરદું
જીસપર નીગાહ ડાલું તુરકી તમામ કરદું
ઘર દર જર સર સબપર અફસર હરફન કરકર
દુશમન બનકે ફાંસું બશર કો પલમેં

૯

માહ્રુખ પાશા—કોન સુજે ઇસ ભેસમેં જાને ગ્યાની હોતા ગ્યાનકો માને
પાપી જગતકે લોગ સીયાને, દુખ સંકંટ હર આન =
કાસે કહું મેં અપની બીથાકો ચયન નાહીં મોહે આવે
હાય હાય કયસે જગત સગત બયરી સગરી હુએ-
કોધ ન આએ કામ =

૧૦

ઇનશા અલ્લાહ—હયરાન હું નીપટ બાર ખુદા ઇનસાન હુએ ખતર જાન
સુલતાનપે ગજબ ડાલ દીયા અજબ ટાલ દીયા
મેરે રહેમાન એક કયા સામાન યગાનોને ધાત કીયા
ફરમાનપે જો કુરબાન થી વોહ ખતરે જાન બની

કોરસ.

એહ જગત પાપ ભરા હુએ કપટ ઝુટ દગા
કામકે ગરજી કામકે ફરજી નામ કે હુએ ખરે
યાં મકર જાલ બીછા હુએ ફાંસકે નાસ કરે
સંભાલ કે ચલના છલકો બલકો કલકો દેખ જરા
તુફાન એહ અજબ આન પડા મહેમાનપે ગજબ જાન
જો યારથા સીતમગાર બના ચમન ખાર બના
કભી એતેબાર નહી જીનહાર હુએ ધોકેકી ટટ્ટી જહાં
યહાં જાનકા જીગર યાર નહીં ખબરદાર રહો

૧૧

શકીલા— પ્યારે તોપે એહ મન લલ ચાયરે
તોરે હુસ્નો અદા પે મર જાયરે

વફા કરેંગે સનમ હમ તેરી જફાકે લીએ
જુદા ન સુઝસે હો અબ ભુત કહીં ખુદા કે લીએ
સાજનકી ચાહતમેં ઝુબરા બનાએ હારી
મએં હું તો પે વારીરે

૧૨

ઇનશાઅલ્લાહ—પ્યારી આવ આવ આવ રૂઠ નહીં જાવ આવ
બોસા તો દીલાવ આવ ગલે લગ જાવ આવ
શકીલા— જાવો ન મોહે સતાવ—
ઇનશા—પાઉં પડું માન જાવ
શકીલા—હાથ ન લગાવ પેહેલે તઓબા કરો મુંહકો પીટાં
ઇનશા—તઓબા તઓબા તઓબા તઓબા
શકીલા—એજી બસ બસ તુમપર હું દીલસે કુરબાન
ઓ બાંકે જવાન—

૧૩

માહ.સુદ પાશા—કલજુગ તેરી ગત ન્યારી એહ.ગમ હએ ભારી
કરમ ધરમ કર નેક.જાત રખ યાદ બાત =
રાજા બયરાગ ભયો આ આ આ આ આ આ આ
દાતા દાતા તુ અબકર સરવર સુમરીએં સદા
તુમ મન રટ કર મેરી સારી કરના બારી
દુખ હરનારી કષ્ટ એહ સારી રખ્ખે બારી
અય કીરતારી આજ =

૧૪

શમસાદ—હાથ મીલા સાથમેં આ બાત બન :
ક.ઓલો પયમાં સચ્ચા સચ્ચા કર હમસે પુરા
શકીલા—લો એહ ક.ઓલ
ઇનશા—કમ હાથ મારકે લેતા વાઅ.દા શયતાં જા.દા
કૌન શકીલાકા હુએ દાદા

૧૪

શમશાદ—દીલબરસે મીલા
ઇનશા—નટખટ નીકલા
શાલીયા—ઉસે દીલ દીખલા
ઈનશા—અબ હટ સીફલા

આબ પહેલા .ખતમ.

૧૫

શમશાદ—દીલ હુવા ખુશ મેરા આ હા હા હા હા
કે જી હુવા ખુશ મેરા આ હા હા હા હા
અલ્લાહ મયને કયસા ફંદા હટાયા
કે અબ તક લઔટકે મુ.જી ન આયા
નેકી નેકી કહે તે હયં સબ કયા નેકી કયા નેકીરે ભાઈ
અપરો ઈસરત કરના હોતો કરતે રહો બુરાઈ
કે જીસને .અપરાકા મુંહ દીખાયા

૧૬

સકુબાદ—જાઉં જાઉં જાઉં શીતના જગાઉં મએ હાથોંપે સરસું જમાઉં
કોહે સીરાં બનાકે આતીસ શીશાં બનાકે આગમેં ભરો જલાઉં
તાકપે જુ.દકા અબ આન લગાહએ
તીર કમાં અબ ઇધરથી ચ.ડા હએ
કરદું નીશાના મયં અંદેર કયાહએ
લઔટન કબુતર બનાઉં .અદમકો પહોંચાવુ સકબાદ કહાઉં

૧૭

આહ.મુદ પારસા—કપસી ખ.ારી હએ એ ભારી બલાપર આહો જા.રી હએ
બેટી બેટા કુટુંબ કબીલા માતા પીતાકી જુઠી લીલા
કોઇ ન આવે કામ કીસીકે દુખ સુખકા તુ ભારી હએ =
કુલ એહથા કીસ .ત.ખ્તીકે ઉપર આજ હુએ કપસી .હાલત અબતર
લા.અનત ઉસ અવલાદકે ઉપર જીસસે જી.લ્લતો ખ.ારી હએ

૧૯૭૯

૧૮

ઉ.નસીમ—અજબ ખેલ હૈ દુન્યા જીસમેં આલ હમેશા રંગી હય
ઉમ્ર પુછોતો દુન્યાદારી એક બાજી બવરંગી હય
જો આગે અપને બયઠા હૈ વલી હૈ .ખુદ દુશમન અપના
રાહદીખાને વાલા હો જાતા હૈ યાં રહજ.ન અપના

૧૯

રબી.યા—ફીઝાએ આ.લમે ઇમકાં એક ગુલ.ઝારે મુહબ્બત હૈ
બશર શાકલે ગુ.લો બુલબુલ હવાદારે મુ.હબ્બત હૈ
નજ.રા આ.રિઝે. ગુલકા હૈ નુસખા દર્દે બુલબુલકા
હવાએ વસ્લે સેહ.ત બખ.શે બીમારે મુહ.બ્બત હૈ
મરીઝે. ઉલફતે જાનાકા દરમાં કોઇ ક્યા જાને?
મસીહ.ાસે ન અચ્છા હો વોહ આઝા.રે મુહ.બ્બત હૈ
લયલા અંજુમન મેં શમ્આ પરવાનેકી રોશન હૈ
મુરાદે બુલબુલો ગુલશનમેં ગુલઝા.રે મુહ.બ્બત હૈ

૨૦

રબી.યા—છયલા મેં હું તોપે કુ.રબાન મોરે પ્યારે
મોરા સાંવરા રંગીલા પાસ વાહ તારા માહ પ્યારા
તુ તો મેરા મોહન બની
સઇ્યાદ—તુ તો મેરી મોહની બની અચ્છી બની
અ.જબ બની મીલી શાહમાની મીલી કાયરાની મીલી,
વાહ વાહ ક્યસા બના હાં હાં હાં હાં

૨૧

ખુરશીદ પારસી—ઊસ પુ.ર ફન કો બઝજકો. હા.જર લા લાજરે
જા .જાલીમ અ.જલમ કોઝલાની. શમીતાં બદ અખતર કોલાની
પકડ કે ઝકડ કે જકડ કેસા કા.તીલ .ખુની કા.તીલ .ખુની
વો મજનુની લાલા = ઊસ =
.ખુદસર અપર .ખુંની ખંજ.ર. ગોસંક સરપર મારૂં જમકર
કાટું છાટુ ગરદન દાબું જો મુઝકો લારે = ઊસ =

૨૨

સનોબર—પ્યારે પ્યારે હાંરે મોસં સાજના
થારી છટા ક્યા પ્યારી પ્યારી લાગે હાં
તસ્બત બરસવ હરસે ધરાએ
બાગે. આલમમેં સનોબર મેં તો શમશાદ હુએ તુ
સર્વે આ.જાર હુએ દીવાના હુએ આ.જાદ હુએ તુ

૨૩

સનોબર—આ.શક. હોકે દઓડે. દઓડે. આએ મીલને યહાંજી
શમશાદ—હાં હાં ખુ.બ ખુ.બ તુમને જાના હુએ પહેચાના
સનોબર—મુજપે દીલસે લટ્ટુ પટ્ટુ ચપડ ગટ્ટુ હોગયેજી
શમશાદ—હાં હાં .ખુબ .ખુબ તુમને જાના હુએ પહેચાના
સનોબર—મએં હું અંજાન નહીં મુજકો પહેચાન
મેરે આયાસે બાત કરો પહેલે જી.સાન
શમશાદ—ઈનકો સમઝાઉં કએસે ગડી ખુલાઉં કએસે
સનોબર—છાતા ગેહ થામો જ.રા આતી હું ઈસઆન

૨૪

આગા—સે આના મારા બિંદ દેવાજ.દાહ ફુલુસ નાએં માગતા
ઈનશા—કયસા સમઝાઉં કના કરે જ.બાન મન ફુ.સ નાએં જાનતા
આગા—ચરામી કુની તકરાર
ઈનશા—પડે. તુઝપે ખુ.દાકી માર
આગા—હાયરે ફુલુસ
ઈનશા—ચુપ બે મનહુ.સ
આગા—હાયરે ફુલુસ
ઈનશા—જા મરદક
આગા—તુ મરદક
ઈનશા—તુ મરદક
તેરા સતીયા નાસ જાએ

અ.ગા—બિદેહ બાબા દિરમ દિરમ
છનશા—મર દુદ તુજકો હયબ. બાકી

૨૫

રજી.યા—તોરી પ્યારી ન.જરીયાં નેનોને મારી કટારીયાં
મીલ જાવો સતાવો ન મોહે જરાવો સવરીયા
સઈયાદ—તુને મારા સીતમગર દીલપર એહ .ખ.જર
સુંરત મોહની સુરત હાય જીયા મોરા જાય
રજીયા—મેરા છયલા સનમ સયલાની ધીર કયસે ધરૂં હાયરી
આવો આવો પીયરવા ન મોહે સતાઓ નયના તોરી
મદવાકી ભરી પીયા ગરવા લગાઓ જરી

૨૬

રજી.યા—ક.ઓલે વશ્કો ન જીસે ભુલાના
જાઓ જાઓ જાનીકે જાનાં
જાને જાન દીલબર જાનસે તુ બરતર
કયું કર ભુલું ઇન બાંતોકા દમભર

૨૭

લાલારૂખ.—એં જગધારી મયં દુ:ખીયારી સંકટ ભારી જીયા હાય
.અલમો .ગમસે હરદમ રહું દીલ ફીગાર
રબ અબ તુ મોરો દુખ નીવારો બીપતા મોરી ટારો
હરદમ રંજ .ગમ મોરી જાન જરાએ
તલપું કલપું મએં બારી
સુધ બુધ બીસારી અબ સબ હમારી
અબ સબ હમારી અબ સબ હમારી

૨૮

સબ—આજ શાહેવાલાને પાઇ શફા; સાજ સલો અ.લા દુબાલા હુવા
રાજ કરે બાગે.મેં બાદે સબા તાજ ગુલે લાલાકા સરપે રખા

બાદે સબાને બાદાકે પ્યાલે આજ પીલા ગુલો મતવાલા કેસા
કુચસી બહાર હએ ચહેરા ગુલજાર હએ
માલી-નીસાર હએ જાન જાન જાન
બુલબુલકી શાદ હએ યાં ગુલકી શાદ હએ
હંસીલ મુરાદ હય કામીલ મુરાદ હય
ગાઓ મુબારક બાદી નાચો નાચો આરી પ્યારી
ન્યારી ન્યારી વારી વારી જાએં

૨૯

સાકીયા—અદા બાંકી તીરછી યાર તોરી ચાલ હએ મતવાલી
તેરે બાલ જુલ્ફે કાલી
તેરી આંખ જાદુ ડાલી,બની લાલ મઓકી પ્યાલી
ઉફરે સઈયાદ મેરે દીલકે ફંસાને વાલે.
તુજસે કમ દેખે હએં અંદાજ. દીખાને વાલે
સઈયાદ—ઓ દીલબર બરતર સરપર ફન્દે—
જુલ્ફેં બડી. પુરફન દીલકા એહ ફંસત ફીરત હય
કરકે ઝાંસા લાસા જાલા ફાંસા
શીકારી બનકર તેરી નીગાહેં કરત હરદમ સઈયાદી

૩૦

સબ—પીલો પીયાલે પાવો બાદાસે દીલ બહેલાવો
રીઝો રીઝાવો ગાવો અબ નાચોજી ઠુમક ઠુમક
ખુશ રંગ મદકા પ્યાલા જીસસે હો જગ ઉજીયાલા
હાં હાંજી હાંહાંજી સબ સબીયન હીલમીલ નાચો

બાબ દુસરા ખતમ

૩૧

સઈઆદ—ચહેરા ગોરા ગોરા જીસને દીવાના બનાયા
દુખ મ[illegible]તો નીસાર, ઉસ્પે દીવાનાવાર
[illegible]—તુજે દીવાનાવાર બના ઠહેર જા
મુજ. તુજે પાગલ બનાકે છોડ દું
[illegible]જીલા—મયને વાઅ.દા કીયાથા મીલાનેકા ઔર શાદીકા રીસ્તા જુડાનેકા
કરો વાઅ.દા પુરા મતલબ રહે ન અધુરા

૩૨

[illegible]નોબર—પ્યારા પ્યારા તોપે વારા જીયરા
જાન ફીદા તુજપર દીલબર હમદમ બનકર
તારા જો મએ હું તો હએ તું ચાંદની
ચમકતા દમકતા ઉજીયરીયાં
જુલજુલો ગુલફી હએ જોડી બની
નીસદીન પલછીન રંગ રલીયાં
વક.ત નગવાઓ આએગે સીપાહી
જલ્દીસે ટાલ મયં તુમકો નીકાલું એહ અંગુસ્તરી યાદગાર લો

૩૩

લાલારૂખ.—તુ રખના મારી પત મઓલા
તોરી બિનતી કરે નીત લાલા
જુધકે રનમેં કએસી બીતી
તુંડી હય [illegible]ાજનકા રખવાલા

૩૪

સઈઆદ—હાંરે શાદી રચાઉંગા રાજભી પાઉંગા તાજભી પાઉંગા મએ
ખીલે જોબન ચમન બનકે હાં રહે ચલન ફબન તનકે હાં
લુટું મએ ઈ.શરતકા જોબના
કરેંગે સરકારી દરબારીં બએ પારી બાજા.રી બાજા.રી
મુજકો સલામ
વજી.ર બદકે શાહ બનું, સીતારા ચમકે માહ બનું

સગરે [illegible] ધુમકરૂં, ફતેહ રૂસ વ રૂમ કરૂં
લુંઆ દબા [illegible]તો મુલકે તાતાર
જલવા લગાઉં [illegible] કે જોરૂં પાડિંઆ
મજે. ઉડાઉંગ દાનો [illegible] દીલદાર

૩૫

[illegible]—લડકી ભોલી ભાલીજી કબતક હોગી બાલીજી
ના.જોંકી વોહ પાલીજી આ.ખીર જાનેવાલીજી
જબ દીન ગીન ગીન કર સિન બ.ઢે તબ ઘર શઓહરકે હાથ,
ઘર દર તજકર ચલી સંગ ઉસકે મરે દમતક જો સાથં

૩૬

[illegible]બ—ગુલશન કએસા ફુલા જો બુલબુલ સુધ બુધ ભુલા
દાના થા સો દીવાના બના શક્કી વહેમી હોકે યાં
પરેશાની કએસીથી યહાં રાજે. નેહાં હો ગયા .અયા
ઇનશા અલ્લાહ સાદીકા સમા પાએ હંપ મુરાદ હાં

૩૭

બ—અય દાવર જાં પરવર તુ બેગુમાં
ગુલ મનજ.ર હએ .ખુશતર બા.ગે જહાં
મહ પયકર બની સરવર મલકએ .જમાં
રખ સરપર પુર જોહર તાજે ગરાં
.હ.કદાર મુ.ખતાર હુવે પ્યારે
બદકાર ફીન્નાર હુવે બારે
હુસ્સાદ બરબાદ જાએં સારે
હમશાદ મુરાદ પાએં .સારે

